

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Murcia (Hiszpania) w dniu 30 lipca 2008 r. — Aurelio Choque Cabrera przeciwko Delegación del Gobierno en Murcia

(Sprawa C-348/08)

(2008/C 260/17)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Superior de Justicia de Murcia (Hiszpania)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Aurelio Choque Cabrera

Strona pozwana: Delegación del Gobierno en Murcia

Pytania prejudycjalne

Czy przepisy traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, w szczególności art. 62 ust. 1 i ust. 2 lit. a), a także przepisy rozporządzenia (WE) nr 562/2006 (⁽¹⁾) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen), w szczególności art. 5, 11 i 13 powinny być interpretowane w ten sposób, że sprzeciwiają się one uregulowaniu, takiemu jak uregulowanie krajowe wraz z interpretującym je orzecznictwem, które umożliwia zastąpienie wydalenia każdego „obywatela państwa trzeciego” nieposiadającego tytułu uprawniającego go do wjazdu i przebywania na terytorium Unii Europejskiej przez nałożenie grzywny?

(¹) Dz.U. L 105, s. 1.

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (ósma izba) wydanego w dniu 2 czerwca 2008 r. w sprawie T-91/07 WWF-UK Ltd przeciwko Radzie Unii Europejskiej, wniesione w dniu 30 lipca 2008 r. przez WWF-UK Ltd

(Sprawa C-355/08 P)

(2008/C 260/18)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: WWF-UK Ltd (przedstawiciele: R. Stein, solicitor, P. Sands i J. Simor, barristers)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi o:

- uchylenie postanowienia z dnia 2 czerwca 2008 r. i uznanie skargi WWF wniesionej do Sadu Pierwszej Instancji za dopuszczalną
- obciążenie Rady i Komisji kosztami postępowania obu instancji

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Sąd błędnie orzekł, że prawo WWF do udziału — jako członka RAC — w procesie decyzyjnym oraz spoczywający na Radzie obowiązek uwzględnienia jego opinii przed wydaniem odpowiednich środków nie wystarczają, aby akt dotyczący go „indywidualnie” w rozumieniu art. 230 WE. Sąd błędnie orzekł, że WWF nie ma praw procesowych, stwierdzając, iż prawa te przysługują jedynie RAC, a nie jego członkom.
- 2) Sąd błędnie orzekł, że nawet gdyby przyjąć legitymację procesową, ochrona prawna nie byłaby skierowana na ochronę praw proceduralnych WWF, w związku z czym ochrona ta nie jest konieczna. Stanowi to błędną analizę kwestii legitymacji procesowej. Zakładając, że można wykazać „bezpośredni i indywidualny” interes, wnosząca odwołanie ma prawo do kwestionowania danych środków, co WWF uczyniła w niniejszej sprawie. Prawo WWF nie jest ograniczone jedynie do kwestionowania błędów w procedurze, jak stwierdził Sąd.
- 3) Orzeczenie Sądu jest błędne ze względu na brak sprawiedliwego postępowania. Sąd zakończył postępowanie, po otrzymaniu interwencji Komisji z dnia 21 listopada 2007 r., pomimo że w dniu 27 września 2007 r. przyznał, że WWF powinien mieć możliwość ustosunkowania się do wszelkich uwag Komisji. WWF odmówiono możliwości złożenia uwag w tym zakresie. WWF mimo to złożył uwagi. Nie zostały one jednak uwzględnione przez Trybunał przed wydaniem postanowienia, w którym brak jest odniesienia do uwag WWF. W związku z tym Sąd dopuścił się poważnego naruszenia zasady sprawiedliwego procesu.